

[Lars P. Jensen.]

omend kun svagt. I afsnit I, stk. 3, siges der — jeg beder om formandens tilladelse til et citat —:

„Dersom et medlemsland er af den opfattelse, at de af andet medlemsland tagne forholdsregler i henhold til § 1 gøres illusoriske af told eller interne foranstaltninger, der kan forventes at ville begrænse de private importørers muligheder for at forskaaffe sig de frigivne varer, kan det anmode organisationen om at afgøre, hvorvidt de af sådanne foranstaltninger berørte varer bør medregnes til de frigivne 50 pct.“

Det er jo ikke noget stærkt krav om at lade toldskrænker falde, og den højtærede udenrigsminister gjorde ved denne lejlighed da også opmærksom på vore lave toldsatser i forhold til de andre lande i organisationen, og dette forhold var en af årsagerne til, at Danmark nødvendigvis måtte tage forbehold overfor liberaliseringsprocenterne.

I rådsbeslutningen fra Marshallorganisationen af 31. januar 1950 tages der mere håndfast på toldspørgsmålet, idet der i afsnit 6 b) og e) siges — jeg beder påny om tilladelse til et citat —:

„b) Hvis det konstateres, at et medlemsland som følge af særlig høje toldsatser går glip af de fordele, der følger af de liberaliseringsforanstaltninger, som træffes i overensstemmelse med §§ 3 og 4 ovenfor, kan det medlemsland, som rammes heraf, anmode om, at opretholdelsen af den bestående toldsats skal begrundes nærmere på samme måde som opretholdelsen af kvantitative restriktioner.

e) Der er derfor enighed om, at der må gennemføres en undersøgelse af, i hvilken udstrækning bestående toldsatser og de deltagende landes nuværende toldpolitik neutraliserer eller kan befrygtes at ville neutralisere virkningerne af de allerede truffene liberaliseringsforanstaltninger.“

Og så kommer det væsentlige:

„Eksekutivkomiteen instrueres om at overveje, af hvilken organisation og på hvilken måde denne undersøgelse bedst kan gennemføres, og til at aflægge beretning til rådet herom inden 31. marts 1950.“

Jeg vil i denne forbindelse gerne have lov til at spørge den højtærede minister, om der fra den her omtalte komité foreligger noget nyt, eller om der er taget bestemmelse om, hvorledes hele dette spørgsmål vil blive grebet an af rådet og organisationen. Det må hilses med den allerstørste glæde, at

Marshallorganisationen tager dette vigtige spørgsmål op til behandling og hermed tilstræber mere ensartethed i de deltagende landes toldniveauer, navnlig med henblik på en reduktion af toldsatserne i de deltagerlande, der har et højt toldniveau. Jeg vil ikke håbe, at der ved kommende forhandlinger og beslutninger lukkes af for muligheden for de lande, der har et meget lavt toldniveau, som f. eks. Danmark, for at gennemføre en tilpasning af deres toldsatser med henblik på at opnå større ensartethed. Dog vil jeg gerne understrege meget kraftigt, at det vil være langt at foretrække, om en sådan ensartethed kan opnås ved, at toldsatserne nedsættes i lande med høje eller højere satser. De lande, der har høje satser, har jo unægtelig haft en stor fordel ved de afsluttede forhandlinger i Annecy og vil også få det ved de kommende forhandlinger til efteråret. Her har Danmark jo været dårligt stillet. Vore lave toldsatser har ikke givet os meget at handle med. Det er vanskeligt at se, om disse forhandlinger har bragt de deltagende landes toldsatser nærmere hinanden og dermed fjernet uligheden eller noget af den, eller om det bare er satserne, der gensidig er sat så eller så mange procent ned, så afstanden mellem landenes satser ikke er blevet mindre. Er det sidste tilfældet, må de lande, der har lave satser, sætte deres lid til problemets løsning igennem Marshallorganisationen.

Når Danmark har de lave toldsatser, som jeg nogle gange har nævnt, er årsagen som bekendt, at vi i overvejende grad bygger på satser, der beregnes efter varens vægt, rummål eller styktal, en beregning, som ikke er ført à jour med prisudviklingen, men i stor udstrækning opretholder de satser, som toldloven af 1924 fastlagde. Den stærke prisstigning, der fandt sted under krigen og i efterkrigstiden, har automatisk ført til en væsentlig reduktion i vort toldniveau, som i forvejen var meget lavt i forhold til andre lande. I 1938 udgjorde det samlede toldbeløb 8,1 pct. af samtlige importerede varers værdi og 18,3 pct. af de toldpligtige varers værdi. For året 1948 var de samme tal henholdsvis 3 pct. og 7,3 pct. eller med andre ord: i det her nævnte tiår er der sket en reduktion af toldbeskatningen med mere end 60 pct.

Det er vanskeligt at få et sammenligningsgrundlag med andre lande, men jeg vil dog ikke undlade at nævne, at når tallet for Danmark i 1948 for hele importen var 3 pct., var det for Norges vedkommende i samme år 6,5 pct. og for Sveriges vedkommende 6,4 pct. Procenten for Danmark for